

Kıyamet yaklaştı

“Dikilmek, ayağa kalkmak, durmak ve canlıların Allah huzurunda saygıyla duracakları gün” anlamına gelen **kıyâmet**, dinî kavram olarak, Yüce Allah’ın ezelde takdir ettiği zaman gelince;

- dünyadaki bütün canlıların **ölmeleri**,
- sonra bütün ölmüşlerin Allah tarafından **diriltilmeleri**,
- mahşer yerinde **toplanmaları**,
- **hesaba çekilmeleri** ve
- dünyadaki işlerinin **karşılıklarının verilmesidir.** (*DİB, Dinî Kavramlar Sözlüğü*)

Kur’ân-ı Kerim’de geçen, kıyâmet ve âhiretle ilgili başka ifadeler de vardır:

Yevmu’l kıyamet: Kıyamet günü.

Yevmi’d dîn: Din günü (cezâ günü, herkesin dünyada yaptığı için karşılığını göreceği gün).

Yevmi’l cem’ı: Toplanma günü (insanlar ve cinlerin, gökler ve yer halkının toplanacağı gün).

Yevmu’t-teğâbün: Aldanma günü (asla diriltilmeyeceklerini iddia eden kâfirlerin aldanış günü).

Yevmettenâd: Bağırışıp çağırışma günü.

Yevmi’l fasl: Ayırt etme günü (ayırt edip hüküm verme günü).

Yevmu’l vaîd: Tehdidin (azabın) gerçekleşeceği gün.

Yevmu’l hulûd: Ebedîlik günü.

Nebe-il’azıym: Haber-i azım, büyük haber (kıyamet).

Ğâşiye: Felâketleri bütün mahlûkatı sarıp kaplayacak olan.

Saat: Kıyâmetin kopacağı vakit, an.

Hâkka: Vukuu vâcib olan, bütün hakikatları meydana çıkaracak olan.

Kâri’a: Felaket kapısını çalacak olan, dehşetiyle kalpleri vuracak olan.

Sahhâ: Kulakları sağır eden gürültü.

Vâkıa: Ansızın vuku bulan, geri çevrilmesi mümkün olmayan olay.

Et-tâmmetu’l-kübrâ: herkesi ve her şeyi kuşatacak olan büyük felâket.

Âhiret: “Sonra olan ve son” anlamına gelen ahret kavramıyla hem bu dünyanın sonu hem de ölümle başlayan ve ebedî olan hayat kastedilmektedir.

Me’âd: Dönülüp gidilecek yer.

Dâru’l-karâr: Asıl karar kılınacak yurt, âhiret hayatı. Hem cennet hem de cehennemin sıfatıdır.

Dâru’s-selâm: Barış, esenlik ve huzur yurdu (cennet).

Kıyâmet İsrâfil adındaki meleğin sura üfmesiyle başlayacaktır. Buna **nefha-i ulâ** denir. “Kıyamet ancak kötü insanlar ve kâfirler üzerine kopacaktır.” (*Müslim*)

İsrâfil ikinci kez sura üfürünce, bütün insanlar yeniden dirileceklerdir. Buna da **ikinci nefha** denilmektedir.

• Herşey fâni, Allah bâki

9. De ki: “Siz mi yeri iki günde (iki evrede) yaratana inkâr ediyor ve O’na ortaklar koşuyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir.”

10. O, **dört gün içinde (dört evrede), yeryüzünde yükselen sabit dağlar yarattı, orada bolluk ve bereket meydana getirdi** ve orada rızık arayanların ihtiyaçlarına uygun olarak rızıklar takdir etti.

11. **Sonra duman hâlinde bulunan göğe yöneldi;** ona ve yeryüzüne, “İsteyerek veya istemeyerek gelin” dedi. İkisi de, “İsteyerek geldik” dediler.

12. Böylece onları, **iki günde (iki evrede) yedi gök olarak yarattı** ve her göğe kendi işini bildirdi. En yakın göğü kandillerle süsledik ve onu koruduk. İşte bu, mutlak güç sahibi ve hakkıyla bilen Allah’ın takdiridir. (*Fussilet, 41/9-12*)

7. Göğü yükseltti ve ölçüyü koydu.

8. Ölçüde haddi aşmayın. (*Rahmân, 55/7-8*)

38. Güneş de kendi yörüngesinde akıp gitmektedir. Bu, mutlak güç sahibi, hakkıyla bilen Allah'ın takdiri (düzenlemesi)dir.

39. Ayın dolaşımı için de konak yerleri (evreler) belirledik. Nihayet o, eğrilmiş kuru hurma dalı gibi olur.

40. Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzmektedir. (*Yâsin, 36/38-40*)

Güneş ve ay bir hesaba göre hareket etmektedir. (*Rahmân, 55/5*)

O, yeryüzünde olanların hepsini sizin için yaratan, sonra göğe yönelip onları yedi gök hâlinde düzenleyendir. O, her şeyi hakkıyla bilendir. (*Bakara, 2/29*)

O, hanginizin amelinin daha güzel olacağı konusunda sizi imtihan için, henüz Arş'ı su üstünde iken gökleri ve yeri altı gün içinde (altı evrede) yaratandır. Böyle iken "Ölümden sonra şüphesiz diriltileceksiniz" desen, inkârcılar "Mutlaka bu, apaçık bir büyüdür" derler. (*Hûd, 11/7*)

30. İnkâr edenler, göklerle yer bitişikken, bizim onları ayırdığımızı ve diri olan her şeyi sudan meydana getirdiğimizi görmediler mi? Hâlâ inanmayacaklar mı?

31. Onları sarsmasın diye yere de sabit dağlar yerleştirdik ve (varacakları yere) yol bulabilsinler diye ondan geçitler, yollar meydana getirdik.

32. Göküzünü de korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise oradaki, (Allah'ın varlığını gösteren) delillerden yüz çevirmektedirler.

33. O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratandır. Her biri bir yörüngede yüzmektedirler. (*Enbiyâ, 21/30-33*)

Şüphesiz sizin Rabbiniz, gökleri ve yeri altı gün içinde (altı evrede) yaratan ve Arş'a kurulan, geceyi, kendisini durmadan takip eden gündüze katan, güneşi, ayı ve bütün yıldızları da buyruğuna tabi olarak yaratan Allah'tır. Dikkat edin, yaratmak da, emretmek de yalnız O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi olan Allah'ın şanı yücedir. (*A'râf, 7/54*)

Onlar, kendi nefisleri(nin yaratılış incelikleri) hakkında hiç düşünmediler mi? Hem Allah, gökler ile yeri ve ikisi arasındakileri ancak hak ve hikmete uygun olarak ve belirli bir süre için yaratmıştır. Şüphesiz insanların birçoğu Rablerine kavuşacaklarını inkâr ediyorlar. (*Rûm, 30/8*)

28. (Ey insanlar!) Sizin yaratılmanız ve öldükten sonra tekrar diriltilmeniz, ancak bir tek insanı yaratmak ve diriltmek gibidir. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

29. Görmedin mi ki, Allah, geceyi gündüzün içine ve gündüzü de gecenin içine sokuyor. Güneşi ve ayı da koyduğu kanunlara boyun eğdirmiştir. Her biri (kendi yörüngesinde) belli bir zamana kadar akar gider. Şüphesiz Allah, işlediklerinizden hakkıyla haberdardır. (*Lokman, 31/28-29*)

De ki: "Yeryüzünde dolaşın da Allah'ın başlangıçta yaratmayı nasıl yaptığına bakın. Sonra Allah (aynı şekilde) sonraki yaratmayı da yapacaktır. (Kıyametten sonra her şeyi tekrar yaratacaktır) Şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter." (*Ankebût, 29/20*)

Yazılı kâğıt tomarlarının dürülmesi gibi göğü düreceğimiz günü düşün. Başlangıçta ilk yaratmayı nasıl yaptıysak, -üzerimize aldığımız bir vaad olarak- onu yine yapacağız. Biz bunu muhakkak yapacağız. (*Enbiyâ, 21/104*)

26. Yer üzerinde bulunan her şey yok olacaktır.

27. Ancak azamet ve ikram sahibi Rabbinin zâtı bâki kalacaktır. (*Rahmân, 55/26-27*)

3. İnkâr edenler, "Kıyamet bize gelmeyecektir" dediler. De ki: "Hayır, öyle değil, gaybı bilen Rabbime andolsun ki, Kıyamet size mutlaka gelecektir. Ne göklerde ve ne de yerde zerre ağırlığında bir şey bile O'ndan gizli kalmaz. Bundan daha küçük ve daha büyük ne varsa, hepsi apaçık bir kitaptadır." (*Sebe', 34/3*)

34. Kıyametin ne zaman kopacağı bilgisi şüphesiz yalnızca Allah katındadır. O, yağmuru yağdırır, rahimlerdekini bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Hiç kimse nerede öleceğini de bilemez. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, (her şeyden) hakkıyla haberdar olandır. (*Lokmân, 31/34*)

85. Biz, gökleri, yeri ve her ikisi arasında bulunanları ancak hakka ve hikmete uygun olarak yarattık. Kıyamet günü mutlaka gelecektir. Sen şimdi güzel bir şekilde hoşgörü ile muamele et. (*Hicr, 15/85*)

1. Birbirlerine neyi soruyorlar?

2, 3. Üzerinde anlaşmazlığa düştükleri büyük haberi (mi)?

4, 5. Hayır, ileride bilecekler. Yine hayır; ileride bilecekler. (*Nebe', 78/1-5*)

61. O, kullarının üstünde mutlak hâkimiyet sahibidir. Üzerinize de **koruyucu melekler** gönderir. Nihayet birinize ölüm geldiği vakit (görevli) elçilerimiz onun canını alır ve onlar görevlerinde asla kusur etmezler.

(*Koruyucu melekler, insanların iyi ya da kötü tüm yaptıklarını tespit eden meleklerdir.*)

62. Sonra hepsi, gerçek sahipleri Allah'a döndürülürler. İyi bilin ki hüküm yalnız O'nundur. O, hesap görenlerin en çabudur. (*En'âm, 6/61-62*)

“Ey kavmim! **Şüphesiz bu dünya hayatı ancak (geçici) bir yararlanmadır. Ahiret ise ebedî olarak kalınacak yerdir.**” (*Mü'min, 40/39*)

Onlar, bizim yeryüzüne (kudretimizle) gelip onu **etrafından eksilttiğimizi görmediler mi?** Allah, hükmeder. O'nun hükmünü bozacak hiçbir kimse yoktur. O, hesabı çabuk görendir. (*Ra'd, 13/41*)

29. “Eğer doğru söyleyenler iseniz, **bu tehdit ne zaman gerçekleşecek**” diyorlar.

30. De ki: “Sizin için **belirlenen bir gün** vardır ki, ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz, ne de ileri geçebilirsiniz.” (*Sebe, 34/29-30*)

- **Sâat yakın**

Kur'ân, kıyamet vak'asını “saat” kelimesiyle anlatır. Sonra bu saat kelimesi, vaktin ölçüsü, birimi olmuştur. Sanki, her an gelebilecek olan kıyamet, vaktin ta kendisi olmuştur.

Sanki ceplerimizdeki saat, kıyametin kalbi gibi her an atıp durmaktadır. İşitip duyana ne mutlu!

Öbür dinlerde kıyamet, kâinatın sonuna ait bir bilgi ve haber olmaktan öteye geçmezken, **İslâm'da kıyamet inancı ve duygusu, hayatın içine girer ve bir nevi “kıyamet şuuru” halini alır.** Yani, kıyamet öylesine hayatla iç içedir ki müslümanı, bir kendi kendinin bekçisi, gözcüsü yapar. Yani kıyamet, müslümanın içinde onun her davranışını kaydeden ikinci tür bir melek gibi, onunla birlikte, ondan kopmaz ve ayrılmaz.

Kıyamet inanın yarısı olan sabrın çeliğine su verir.

Özleri bozulmuş, temelleri kaymış dinler, insanları, kıyamet telâkkileriyle bir kanserlinin ruh durumuna düşürüyorlar. Bunun için, ya dünyadan tam koparıyor, ya dünyaya çılgınca bağlıyorlar. İslâm'daysa, ister uzak olsun, ister yakın, **bir saat sonra olacakmış gibi, öte hesabına hazır olma** şuurunun birinci kaynağı ve gözle görülme halidir.

Müslüman, Yaratıcıya teslim olmuş kişidir. Her ân O'nun kıyametine de kendini teslim etmeye hazır kişi... (*Sezai Karakoç, Kıyamet Aşısı*)

İnsanlar sana Sâat'i (Kıyametin vaktini) soruyorlar. De ki: “Onun ilmi ancak Allah katındadır.” Ne bilirsin, belki de **o Sâat pek yakındır.** (*Ahzâb, 33/63*)

Sana kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar. De ki: “Onun bilgisi ancak Rabbimin katındadır. Onu vaktinde ancak O (Allah) ortaya çıkaracaktır. O göklere de, yere de ağır basmıştır. O, size ancak **ansızın gelecektir.**” Sanki senin ondan haberin varmış gibi sana soruyorlar. De ki: “Onun bilgisi sadece Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bilmiyorlar.” (*A'râf, 7/187*)

42. Sana Sâati, kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar.

43. Onu bilip söylemek nerede, sen nerede?

44. Onun nihai bilgisi yalnız Rabbine âittir.

45. Sen, ancak ondan korkanları uyarıcısın.

46. Kıyameti gördükleri gün onlar, sanki dünyada ancak bir akşam, yahut bir kuşluk vakti kadar kalmış gibidirler. (*Nâziât, 79/42-46*)

17. Allah, hak olarak Kitab'ı ve mizanı indirendir. Sen nereden bileceksin belki de **o saat (kıyamet) yakındır.**

18. Kıyamete inanmayanlar, onun çabuk kopmasını isterler. İnananlar ise, ondan korkarlar ve onun gerçek olduğunu bilirler. İyi bilin ki, Kıyamet günü hakkında tartışanlar derin bir sapıklık içindedirler. (*Şûrâ, 42/17-18*)

O Sâat (Kıyamet günü) mutlaka gelecektir, bunda hiç şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu buna inanmazlar. (*Mü'min, 40/59*)

Yaklaşmakta olan (Kıyamet iyice) yaklaştı. (*Necm, 53/57*)

Sâat (Kıyamet) yaklaştı ve ay yarıldı. (Kamer, 54/1)

(“Ayın yarılması” Hz. Peygamberin gösterdiği mucizelerden biridir. Müşriklerin bir mucize istemeleri üzerine Hz. Peygamber parmağı ile aya işaret etmiş ve ay ikiye bölünmüştü. Bazı müfessirlere göre ise, “Ayın yarılması” olayı Kıyamet yaklaştığı zaman meydana gelecektir.)

- **Kıyamet alâmetleri**

Bir gün Peygamber (sav) ashâbı ile birlikte oturuyordu. O sırada yanlarına orada bulunanların tanımadığı bir adam şeklinde Cebrail (as) geldi ve Allah Resûlü’ne iman, İslâm ve ihsanın ne olduğunu sorduktan sonra, “**Kıyamet ne zaman kopacak?**” sorusunu yöneltti. Allah Resûlü,”Bu konuda sorulan kişi, sorandan daha bilgili değildir. Ancak sana kıyamet alâmetlerinden haber vereyim. Cariye, efendisini doğurduğunda, kim oldukları belirsiz **deve çobanları yüksek bina inşa etmede birbirleriyle yarıştığında** (kıyametin vakti yakındır). (Kıyametin kopacağı vakit ise) Allah’tan başka kimsenin bilmediği beş şeyden biridir.” buyurdu.

Kıyamet alâmetlerinden bahseden başka bir hadiste ise şöyle buyrulmuştur:

- “İlim kaybolmadıkça,
- **depresyonler çoğalmadıkça,**
- **zaman kısalmadıkça,**
- **karışıklıklar ortaya çıkmadıkça,**
- herc yani **cinayetler artmadıkça** ve
- elinizde mal çoğalıp taşmadıkça,

kıyamet kopmaz. (Buhârî)

Benzer bir hadiste ise Allah Resûlü, “Kıyamet alâmetlerinden bazıları şunlardır:

- İlimin kaldırılması,
- cehaletin artması,
- **zinanın çoğalması,**
- **şarap içmenin yaygınlaşması,**
- erkeklerin azalıp **kadınların çoğalması**. O derece ki elli kadına bir erkek düşecektir.”

buyurdu. (Buhârî)

Bir gün ashâb kendi aralarında kıyamet hakkında konuşurken Peygamber (sav) geldi ve müzakere konusunu öğrenince ‘Siz şu on alâmeti görmedikçe, kıyamet kopmayacaktır.’ buyurdu ve şunları saydı:

- “**Duman,**
 - **Deccal,**
 - **Dâbbe,**
 - **güneşin batıdan doğması,**
 - Meryem oğlu **İsa’nın yeryüzüne inmesi,**
 - **Ye’cûc ve Me’cûc,**
 - **doğuda, batıda ve Arap yarımadasında olmak üzere üç büyük çökmenin yaşanması**
 - ve son olarak **Yemen’den çıkıp insanları haşrolacakları yere sürecek bir ateş.”** (Müslim)
- (DİB, Hadislerle İslâm, 7. cilt)
- **Yönetim, ehil olmayan kimseye verildiğinde kıyameti bekle.** (Buhârî)

10. Göğün açık bir duman getireceği günü bekle.

11. (O duman) insanları bürür. Bu, elem dolu bir azaptır.

12. İnsanlar, “Rabbimiz! Bu azabı bizden kaldır, çünkü biz artık inanıyoruz” derler.

15. Biz bu azabı kısa bir süre kaldıracamız, siz de yine eski hâlinize döneceksiniz. (Duhan, 44/10-12, 15)

Üstünüze ateşten yalın bir alevle **kıpkızıl bir duman** gönderilir de kendinizi koruyamazsınız. (Rahmân, 55/35)

(Kıyametin kopacağına dair) o söz başlarına gelince, onlar için **yerden kendilerine bir dâbbe (canlı bir yaratık) çıkarırız**. O, onlara insanların âyetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyler. (Neml, 27/82)

Dediler ki: “Ey Zülkarneyn! Ye’cüc ve Me’cüc (adlı kavimler) yeryüzünde bozgunculuk yapmaktadırlar. Onlarla bizim aramıza bir engel yapman karşılığında sana bir vergi verelim mi?” (Kehf, 18/94)

96. Nihayet Ye’cüc ve Me’cüc’ün önü açıldığı zaman her tepeden akın ederler.

97. Gerçek vaad (kıyametin kopması) yaklaşır, bir de bakarsın inkâr edenlerin gözleri açılıp donakalmıştır. “Eyvah bizlere! Doğrusu biz bundan gafildik. Hatta biz zalim kimselermişiz” derler. (Enbiyâ, 21/96-97)

- **Kıyametin kopması**

- Kıyâmet İsrâfil adındaki meleğin sura üfürmesiyle başlayacaktır. Buna nefha-i ulâ denir. “Kıyâmet ancak kötü insanlar ve kâfirler üzerine kopacaktır.” (Müslim)

Sûr’a üflenir ve Allah’ın diledikleri dışında göklerde ve yerde ne varsa hepsi ölür... (Zümer, 39/68)

Göklerin ve yerin gaybı Allah’a aittir. **Kıyamet’in kopması, bir göz kırpması gibi veya daha az bir zamandır.** Şüphesiz Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir. (Nahl, 16/77)

1. Ey insanlar! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Çünkü **kıyamet sarsıntısı** çok büyük bir şeydir.

2. Onu göreceğiniz gün, **her emzikli kadın emzirmekte olduğu çocuğundan geçer ve her hamile kadın da karnındaki çocuğunu düşürür.** İnsanları sarhoş görürsün; hâlbuki onlar sarhoş değillerdir. Ne var ki Allah’ın azabı çok şiddetlidir. (Hac, 22/1-2)

19. Gök açılır ve kapı kapı olur.

20. **Dağlar yürütülür, serap hâline gelir.** (Nebe’, 78/19-20)

14. Yerin ve dağların sarsılacağı ve **dağların akıp giden kum yığını olacağı** günü (kıyameti) hatırla.

17. Hâl böyle iken inkâr ederseniz, **çocukları ak saçlı ihtiyarlara çevirecek** olan bir günden (kıyametten) nasıl korunursunuz?

18. O günle **gök** (bile) **yarılır**, Allah’ın va’di gerçekleşir. (Müzzemmil, 73/14, 17-18)

7, 8, 9, 10. Gözler kamaştığı, ay karanlığa gömüldüğü, **güneş ve ay bir araya getirildiği zaman, o gün insan “kaçış nereye?” diyecektir.**

11. Hayır, hiçbir sığınacak yer yoktur.

12. **O gün varıp durulacak yer, sadece Rabbinin huzurudur.**

13. O gün insana, yapıp önden gönderdiği ve yapmayıp geri bıraktığı şeyler haber verilir. (Kıyâmet, 75/7-13)

1. Kâri’a (yürekleri hoplatan büyük felaket)!

2, 3. Nedir o Kâri’a? Bilir misin nedir o Kâri’a?

4. O gün insanlar, her biri bir tarafa uçuşan **pervâneler** gibi olacaktır.

5. Dağlar da atılmış **renkli yünler** gibi olacaktır. (Kâri’a, 101/1-5)

Gök yarılıp da, yarıp kızaran yağ gibi kırmızı gül hâline geldiği zaman (hâliniz ne olur?) (Rahmân, 55/37)

3, 4, 5, 6, 7. **Yeryüzü şiddetle sarsıldığı, dağlar parça parça dağılıp saçılmış toz olduğu** ve siz de üç sınıf olduğunuz zaman, O, (kimini) yükseltir, (kimini) alçaltır. (Vâkıa, 56/3-7)

13, 14, 15. Sûr’a bir defa üfürülünce, **yeryüzü ve dağlar kaldırılıp birbirine bir çarptırılınca**, işte o gün olacak olmuş (kıyamet kopmuş)tur.

16. **Gök de yarılmış** ve artık o gün o da çökmeye yüz tutmuştur. (Hâkka, 69/13-16)

8. **Yıldızların ışığı söndürüldüğü zaman,**

9. **Gök yarıldığı zaman,**

10. **Dağlar ufalanıp savrulduğu zaman,**

11. Peygamberler için (ümmetlerine şahitlik etmek üzere) vakit belirlendiği zaman (kıyamet gerçekleşir).

12. (Bu) hangi güne ertelenmiştir?

13. Hüküm ve ayırım gününe. (Mürselât, 77/8-13)

1. Güneş, dürüldüğü zaman,
2. Yıldızlar, bulanıp söndüğü zaman,
3. Dağlar, yürütüldüğü zaman,
4. Gebe develer salıverildiği zaman,
5. Yaban hayatı yaşayan (irili ufaklı) tüm canlılar toplandığı zaman,
6. Denizler kaynatıldığı zaman,
11. Gökyüzü (yerinden) sıyrılıp koparıldığı zaman. (*Tekvîr, 81/1-6, 11*)

105. (Ey Muhammed!) Sana dağların (kıyamet günündeki) hâlini soruyorlar. De ki: “Rabbim onları toz edip savuracak.”

106. “Onların yerlerini dümdüz, boş bir alan hâlinde bırakacaktır.”

107. “Orada hiçbir çukur, hiçbir tümsek göremeyeceksin.” (*Tâ hâ, 20/105, 107*)

- **Ölümden sonra diriliş**

İsrafil ikinci kez sura üfürünce, bütün insanlar yeniden dirileceklerdir. Buna da ikinci nefha denilmektedir.

... Sonra ona **bir daha üflenir**, bu sefer de hemen ayağa kalkıp bakışlırlar (ne olacak diye beklerler). (*Zümer, 39/68*)

Ruhlar (bedenlerle) eşleştirildiği zaman. (*Tekvîr, 81/7*)

Çünkü kıyamet muhakkak gelecektir. Onda hiçbir şüphe yoktur ve **şüphesiz Allah, kabirlerdeki kimseleri diriltecektir.** (*Hâc, 22/7*)

51. Sûra üfürülür. Bir de bakarsın, kabirlerden çıkmış, Rablerine doğru akın akın gitmektedirler.

52. Şöyle derler: “Vay başımıza gelene! Kim bizi diriltilip mezarımızdan çıkardı? Bu, Rahman’ın vaad ettiği şeydir. Peygamberler doğru söylemişler.”

53. Sadece korkunç bir ses olur. Bir de bakarsın, hepsi birden toplanıp huzurumuza çıkarılmışlardır. (*Yâsin, 36/51-53*)

Onları yeniden diriltilip hepsini bir araya toplayacağı gün, sanki gündüzün bir saatinden başka kalmamışlar (yeni ayrılmışlar) gibi, aralarında tanışlırlar. Allah’a kavuşmayı yalan sayanlar, ziyana uğramış ve doğru yolu bulamamışlardır. (*Yûnus, 10/45*)

Allah, kimi doğru yola iletirse işte o, doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa, böyleleri için O’nun dışında dostlar bulamazsın. Onları kıyamet günü **körler, dilsizler ve sağlırlar** olarak yüzüstü haşredeceğiz. (*İsra, 17/97*)

124. “Her kim de benim zikrimden (Kur’an’dan) yüz çevirirse, mutlaka ona dar bir geçim vardır. Bir de onu kıyamet gününde **kör olarak haşrederiz.**”

125. O da şöyle der: “Rabbim! Dünyada gören bir kimse olduğum hâlde, niçin beni kör olarak haşrettin?”

126. Allah, “Evet, öyle. Âyetlerimiz sana geldi de sen onları unuttun. Aynı şekilde bugün de sen unutuluyorsun” der. (*Tâ hâ, 20/124-126*)

- **Hesap günü**

14. Bilir misin nedir hesap ve ayırım günü?

15. O gün vay yalanlayanların hâline! (*Mürselât, 77/14-15*)

17. Şüphesiz **hüküm ve ayırma günü** belirlenmiş bir vakittir.

18. Bu, sûra üfürüleceği gün gerçekleşir ve siz **bölük bölük gelirsiniz.** (*Nebe’, 78/17-18*)

32, 33. “Ey kavmim! Gerçekten sizin için, o **bağrışıp çağırma gününden**, arkanıza dönüp kaçmaya çalışacağınız ve sizi Allah’tan kurtaracak kimsenin olmayacağı o günden sizin adınıza korkuyorum. Allah, kimi saptırırsa artık onu doğru yola iletcek de yoktur. (*Mü’min, 40/32-33*)

59. (Allah, şöyle der:) “Ey suçlular! **Ayrılın bu gün!**”

60, 61. “Ey Âdemoğulları! Ben, size, şeytana kulluk etmeyin. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. Bana kulluk edin. İşte bu dosdoğru yoldur, diye emretmedim mi?”

62. “Andolsun, o sizden pek çok nesli saptırmıştı. Hiç düşünmüyor muydunuz?” (Yâsin, 36/59-62)

De ki: “**Rabbimiz hepimizi kıyamet günü bir araya toplayacak**, sonra da aramızda hak ile hüküm verecektir. O, gerçeği apaçık ortaya koyan, hakkıyla bilendir.” (Sebe’, 34/26)

Andolsun, **sizi ilk defa yarattığımız gibi teker teker bize geldiniz**. Size verdiğimiz dünyalık nimetleri de arkanızda bıraktınız. Hani hakkınızda Allah’ın ortakları olduğunu zannettiğiniz şefaathçilerinizi de yanınızda görmüyoruz? Artık aranızdaki bağlar tamamen kopmuş ve (Allah’ın ortağı olduklarını) iddia ettikleriniz, sizi yüzüstü bırakıp kaybolmuşlardır. (En’âm, 6/94)

Sonra şüphesiz siz kıyamet günü **Rabbimizin huzurunda muhakeme edileceksiniz**. (Zümer, 39/31)

7. İşte o gün sizler **üç sınıf olursunuz**.

8. **Ashâb-ı Meymene** (sağ ashâbı), ne mutlu o kimselere!

9. **Ashâb-ı Meş’eme** (sol ashâbı), ne yazık o kimselere!

10. Bir de **Sâbikûn** ki (iman ve amelde) öne geçenlerdir.

11. İşte onlar (Allah’a) yaklaştırılmış kimselerdir.

12. Onlar, Naîm cennetlerindedirler.

13, 14. Onların çoğu öncelerden, azı da sonrakilerdendir. (Vâkıa, 56/7-14)

8, 9. Diri diri gömülen kız çocuğunun, hangi günden ötürü öldürüldüğü sorulduğu zaman,

10. **Amel defterleri açıldığı zaman**,

12. Cehennem alevlendirildiği zaman,

13. Cennet yaklaştırıldığı zaman,

14. Herkes önceden hazırlayıp getirdiği şeyleri bilecektir. (Tekvîr, 81/8-14)

69. Yeryüzü, Rabbinin nuruyla aydınlanır. **Kitap (amel defterleri) ortaya konur**. Peygamberler ve şahitler getirilir ve haksızlığa uğratılmaksızın aralarında adaletle hüküm verilir.

70. **Herkes yaptığına karşılığı tam olarak verilir**. Allah, onların yaptıklarını en iyi bilendir. (Zümer, 39/69-70)

Kıyamet günü için **adalet terazileri kuracağız**. Öyle ki **hiçbir kimseye zerre kadar zulmedilmeyecek**. (Yapılan iş) bir hardal tanesi ağırlığınca da olsa, onu getirip ortaya koyacağız. Hesap görücü olarak biz yeteriz. (Enbiyâ, 21/47)

13. Her insanın amelini boynuna yükledik. Kıyamet günü kendisine, açılmış olarak karşılaşıacağı bir kitap çıkaracağız.

14. “**Oku kitabını! Bugün hesap sorucu olarak sana nefsin yeter**” denilecektir. (İsra, 17/13-14).

O gün kimseye, hiç mi hiç zulmedilmez. Size ancak işlemekte olduğunuz şeylerin karşılığı verilir. (Yâsin, 36/54)

İbrahim, onlara dedi ki: “Sırf aranızda dünya hayatına mahsus bir sevgi (ve çıkar) uğruna Allah’ı bırakıp birtakım putlar edindiniz. Sonra kıyamet gününde kiminiz kiminizi inkâr edip tanımayacak; **kiminiz kiminize lânet edecektir**. Barınağınız cehennem olacaktır. Yardımcılarınız da olmayacaktır.” (Ankebût, 29/25)

12. O saat çattığı gün, **suçlular hayal kırıklığı içinde ümitsizliğe düşeceklerdir**.

13. Onların, Allah’a koştukları ortaklardan kendileri için şefaathçılar da olmayacaktır. Artık onlar ortak koştukları şeyleri de inkâr ederler.

14. O saat çattığı gün, **işte o gün mü’minler ve kâfirler birbirinden ayrılacaklardır**. (Rûm, 30/12,14)

9. Toplanma vakti için Allah’ın sizi toplayacağı günü düşün. **O gün aldanışın ortaya çıkacağı gündür**. Kim Allah’a inanır ve salih amel işlerse, Allah onun kötülüklerini örter ve onu içinden ırmaklar akan, ebedî kalacakları cennetlere sokar. İşte bu büyük başarıdır.

10. İnkâr eden ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar, içinde ebedî kalmak üzere cehennemliklerdir. Ne kötü varılacak yerdir orası! (Teğabun, 64/9-10)

6. İşte o vakit, kimin **tartıları ağır gelmişse**,

7. Artık o, hoşnut olacağı bir hayat içinde olacaktır.

8. Ama kimin de **tartıları hafif gelirse**,

9, 10. İşte onun anası (varacağı yer) Hâviye’dir. Bilir misin nedir Hâviye?

11. O, kızgın bir ateştir. (Kâri’a, 101/6-11)

33, 34, 35, 36, 37. Kişinin kardeşinden, annesinden, babasından, eşinden ve çocuklarından kaçacağı gün kulakları sağır edencesine şiddetli ses (ikinci nefha) geldiği vakit, işte o gün onlardan herkesin kendini meşgul edecek bir işi vardır.

38. O gün birtakım yüzler vardır ki pırıl pırıl parlarlar,

39. Gülerler, sevinirler.

40. O gün nice yüzler de vardır ki, toz toprak içindedirler.

41. Onları bir siyahlık bürür.

42. İşte onlar, kâfirlerdir, günaha dalanlardır. (*Abese, 80/33-42*)

7. Kime **kitabı sağından verilirse,**

8. Hesabı çok kolay bir şekilde görülecek,

9. Sevinçli olarak ailesine dönecektir.

10. Fakat kime **kitabı arkasından verilirse,**

11, 12. “Helâk!” diye bağırarak ve alevli ateşe girecektir.

13. Çünkü o, (dünyada iken) ailesi içinde sevinçli idi.

14. Çünkü o hiçbir zaman Rabbine dönmeyeceğini sanırdı. (*İnşikâk, 84/7-14*)

- **Cennet ehli**

73. Rablerine karşı gelmekten sakınanlar da grup grup cennete sevk edilirler. Cennete vardıklarında oranın kapıları açılır ve cennet bekçileri onlara şöyle der: “**Size selâm olsun!** Tertemiz oldunuz. Haydi ebedî kalmak üzere buraya girin.”

74. Onlar şöyle derler: “Hamd, bize olan vaadini gerçekleştiren ve bizi cennetten dilediğimiz yere konmak üzere bu yurda varis kılan Allah’a mahsustur. **Salih amel işleyenlerin mükâfatı ne güzelmış!**”

75. Melekleri de, Rablerini hamd ile tesbih edip yücelterek Arş’ın etrafını kuşatmış hâlde görürsün. Artık kulların arasında adaletle hüküm verilmiş ve “Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur” denilmiştir. (*Zümer, 39/73-75*)

68, 69. (Allah, şöyle der:) “Ey âyetlerimize iman eden ve Müslüman olan kullarım! Bugün size korku yoktur, siz üzülmeceksiniz de.”

70. “Siz ve eşleriniz **sevinç ve mutluluk içinde cennete giriniz.**” (*Zuhruf, 43/68-70*)

55. Şüphesiz **cennetlikler o gün nimetlerle meşguldürler, zevk sürerler.**

56. Onlar ve eşleri gölgelerde koltuklara yaslanmaktadırlar.

57. Onlar için orada meyveler vardır. Onlar için diledikleri her şey vardır.

58. **Çok merhametli olan Rab’den bir söz olarak (kendilerine) “Selâm” (vardır).** (*Yâsin, 36/55-58*)

18. O gün (hesap için Allah’a) arz olunursunuz. Hiçbir sırrınız gizli kalmaz.

19. İşte o vakit, **kitabı kendisine sağından verilen** kimse der ki: “Gelin, kitabımı okuyun!”

20. “Çünkü ben, hesabımla karşılaşacağımı zaten biliyordum.”

21. Artık o, hoşnut bir hayat içindedir.

22. Yüksek bir **cennettedir.**

23. Onun meyveleri sarkar (kolaylıkla devşirilebilir).

24. (Onlara şöyle denir:) “Geçmiş günlerde yaptıklarınıza karşılık, afiyetle yiyin, için. (*Hakka, 69/18-24*)

34. Şöyle derler: “Hamd, bizden hüznü gideren Allah’a mahsustur. Şüphesiz Rabbimiz çok bağışlayandır, şükrün karşılığını verendir.”

35. “O, lütfuyla bizi kalınacak yurda yerleştirendir. **Bize orada bir yorgunluk dokunmaz. Bize orada usanç da gelmez.**” (*Fâtır, 35/34-35*)

- **Cehennem ehli**

25. **Kitabı kendisine sol tarafından verilen** ise şöyle der: “Keşke kitabım bana verilmeseydi.”

26. “Hesabımın ne olduğunu da bilmeseydim.”
 27. “**Keşke ölüm her şeyi bitirseydi.**”
 28. “**Malım bana hiçbir yarar sağlamadı.**”
 29. “**Saltanatım da yok olup gitti.**”
 30. (Allah, şöyle der:) “Onu yakalayıp bağlayın.”
 31. “Sonra onu cehenneme atın.”
 32. “Sonra uzunluğu yetmiş arşın olan zincire vurun onu.”
 33. “Çünkü o, azamet sahibi **Allah’a iman etmiyordu.**”
 34. “**Yoksulu doyurmağa teşvik etmiyordu.**”
 35. “Bu sebeple, bugün burada onun samimi bir dostu yoktur.”
 36. “Kanlı irinden başka bir yiyeceği de yoktur.”
 37. Onu günahkârlardan başkası yemez.” (*Hâkka, 69/25-37*)

71. İnkâr edenler grup grup cehenneme sevk edilirler. Cehenneme vardıklarında oranın kapıları açılır ve cehennem bekçileri onlara şöyle derler: “Size içinizden, Rabbinizin âyetlerini size okuyan ve bu gününüze kavuşacağınıza dair **sizi uyaran peygamberler gelmedi mi?**” Onlar da, “Evet geldi” derler. Fakat inkârcılar hakkında azap sözü gerçekleşmiştir.

72. Onlara şöyle denir: “İçinde ebedî kalmak üzere cehennemin kapılarından girin. **Büyüklik taslayanların kalacağı yer ne kötüdür!**” (*Zümer, 39/71-72*)

63. “İşte bu, tehdit edildiğiniz cehennemdir.”

64. “İnkâr ettiğinizden dolayı bugün girin oraya!”

65. O gün biz onların ağızlarını mühürleriz. Elleri bize konuşur, ayakları da kazandıklarına şahitlik eder. (*Yâsin, 36/63-65*)

36. İnkâr edenler için ise cehennem ateşi vardır. **Öldürülmezler ki ölsünler. Kendilerinden cehennem azabı da hafifletilmez.** İşte biz her nankörü böyle cezalandırırız.

37. Onlar cehennemde, “**Ey Rabbimiz! Bizi buradan çıkar ki dünyada iken işlemekte olduğumuzdan başka ameller, Salih ameller işleyelim**” diye bağışırlar. (Onlara şöyle denilir:) “Sizi, düşünüp öğüt alacak kimsenin **düşünüp öğüt alabileceği kadar yaşatmadık mı?** Size uyarıcı da gelmişti. Öyle ise tadın azabı. Çünkü zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.” (*Fâtır, 35/36-37*)

Allah’ın huzuruna çıkmayı yalanlayanlar gerçekten ziyana uğramıştır. Nihayet onlara ansızın o saat (kıyamet) gelip çatinca, bütün günahlarını sırtlarına yüklenerek, “Hayatta yaptığımız kusurlardan ötürü vay hâlimize!” diyecekler. Dikkat edin, yüklendikleri günah yükü ne kötüdür! (*En’âm, 6/31*)

11. Hayır, onlar Kıyameti de yalanladılar. Biz ise o Kıyameti yalanlayanlara **çılgin bir cehennem ateşi** hazırlamışızdır.

12. Bu ateş onları uzak bir mesafeden görünce **onun müthiş kaynamasını ve uğultusunu işitirler.**

13. Elleri boyunlarına bağlanmış, çatılmış olarak cehennemin daracık bir yerine atıldıkları zaman orada, yok olup gitmeyi isterler. (*Furkân, 25/11-13*)

97. ... Varacakları yer cehennemdir. Cehennemin ateşi dindikçe, onlara çılgin ateşi artırırız.

98. Bu, onların cezasıdır. Çünkü onlar âyetlerimizi inkâr ettiler ve, “Biz bir yığın kemik, bir yığın ufantı olduktan sonra mı yeniden bir yaratılışla diriltilecekmışiz, biz mi?” dediler. (*İsra, 17/97-98*)

100. Onların orada **derin bir iç çekişleri** vardır! Onlar orada hiçbir şey işitmezler. (*Enbiyâ, 21/100*)

43. İşte bu suçluların yalanladıkları cehennemdir.

44. Onlar, **cehennem ateşi ile yüksek derecede kaynar su arasında gider gelirler.** (*Rahman, 55/43-44*)

19. Allah’ın düşmanlarının, toplanıp yığın yığın cehenneme sevk edilecekleri günü hatırla!

20. Nihayet cehenneme vardıklarında, **kulakları, gözleri ve derileri, yapmış oldukları işler hakkında, kendileri aleyhine şahitlik ederler.**

21. Onlar derilerine, “Niçin aleyhimize şahitlik ettiniz?” derler. Derileri de der ki; “Bizi her şeyi konuşuran Allah konuştu. İlk defa sizi O yaratmıştı ve yine yalnızca O’na döndürülüyorsunuz.”

22. “Siz (günahları işlerken) kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin, aleyhinize şahitlik etmesinden sakınmıyordunuz. Lâkin, **yaptıklarınızın çoğunu Allah’ın bilmediğini sanıyordunuz.**”

23. “İşte bu sizin, Rabbiniz hakkında beslediğiniz zannınızdır. O, sizi mahvetti de ziyâna uğrayanlardan oldunuz.” (*Fussilet, 41/19-23*)

21, 22, 23. Şüphesiz cehennem, bir gözetleme yeridir; azgınlar için, içinde çağlar boyu kalacakları bir dönüş yeridir.

24. Orada ne bir serinlik ve ne de içecek bir şey tadacaklar!

25, 26. Ancak, **uygun bir ceza olarak** kaynar su ve irin içecekler.

27. **Çünkü onlar hesaba çekilmeyi ummuyorlardı.**

28. **Âyetlerimizi de alabildiğine yalanlamışlardı.**

29. Biz ise, her şeyi bir kitapta (Levh-i Mahfuz’da) tamamiyle sayıp tespit ettik.

30. Kâfirlere şöyle denilir: “Şimdi tadın. **Artık bundan sonra yalnızca azabınızı artıracacağız.**”

40. Şüphesiz biz sizi, kişinin önceden elleriyle yaptıklarına bakacağı ve **inkârcının, “Keşke toprak olaydım!” diyeceği** günde gerçekleşecek olan yakın bir azaba karşı uyardık. (*Nebe’, 78/21-30, 40*)

Andolsun biz, **cinler ve insanlardan, kalpleri olup da bunlarla anlamayan, gözleri olup da bunlarla görmeyen, kulakları olup da bunlarla işitmeyen birçoklarını cehennem için var ettik.** İşte bunlar hayvanlar gibi, hatta daha da aşağıdadırlar. İşte bunlar gafillerin ta kendileridir. (*A’râf, 7/179*)

• A’râftakiler

A’râf, yüksek yerler, yüksek mevkiler demektir. Bazı müfessirlere göre, “A’râf”dan maksat, cennet ve cehennem arasındaki surun yüksek yerleridir. **Bazı tefsircilere göre hasenâtı (iyilikleri, sevapları) ile seyyiâtı (kötülükleri, günâhları) bir gelenler bir zaman burada kalırlar,** daha sonra en son girenlerden olarak cennete konulurlar... Hasan Basrî hazretleri diyor ki: “A’râf, marifettendir. Cennet ehliyle cehennem ehlini tanımak ve birbirinden ayırt etmek üzere Allah’ın tayin buyurduğu ricâldir. (*Hasan Basri Çantay*)

46. **İkisi (cennet ve cehennem) arasında bir sur, A’râf üzerinde de birtakım adamlar vardır. Cennet ve cehennemliklerin hepsini simalarından tanımaktadırlar.** Cennetliklere, “Selâm olsun size!” diye seslenirler. **Onlar henüz cennete girmemişlerdir, ama bunu ummaktadırlar.**

47. Gözleri cehennemlikler tarafına çevrildiği zaman, “Ey Rabbimiz! Bizi zalim toplumla beraber kılma” derler.

48. A’râftakiler, simalarından tanıdıkları birtakım adamlara da seslenir ve şöyle derler: “Ne çokluğunuz, ne de taslamakta olduğunuz kibir size bir yarar sağladı!”

49. “Sizin, ‘Allah bunları rahmete erdirmez’ diye yemin ettikleriniz şunlar mı?” (Sonra cennetliklere dönerek) “Haydi, girin cennete. Size korku yok. Siz üzülecek de değilsiniz” derler. (*A’râf, 7/46-49*)

Yunus Emre:

İşidün iy ulular âhır zamân olısar Sağ müsülman seyrekdür ol da gümân olısar >	Danişmend okur dutmaz derviş yolın gözetmez Bu halk öğüt eşitmez sağır hemân olısar
Gitdi beğler mürveti binmişler birer atı Yidüğü yoksul eti içdüğü kan olısar	Ya’ni az kopdı erden el çekmezden murdardan Deccâl kopısar yirden anlar uyan olısar
Birbirine yavuz sana itdüğüm kalur sana Yarın mahşer gününde işi yayan olısar	

(*gümân: şüphe, dânişmend: bilgin, mürvet/mürüvvet: insâniyet, mertlik, cömertlik, yavuz: kötü, yaman*)

- **Haşır Bahsi** (*Bediüzzaman Said Nursî*)

Bir zaman iki adam, Cennet gibi güzel bir memlekete (şu dünyaya işaretler) gidiyorlar. O adamlardan birisi, her istediği şey'e elini uzatıp, ya çalışıyor, ya gasbediyor. Ahâli de ona çok ilişmiyorlar. Diğer arkadaşı ona dedi ki:

“Ne yapıyorsun? Ceza çekeceksin; beni de belâyâ sokacaksın. Bu mallar mîrî malıdır. Padişahın her yerde memurları bulunur” dedi. Fakat, o sersem inad edip dedi:

“Yok, mîrî malı değil, belki vakıf malıdır; sahiptir. Herkes istediği gibi tasarruf edebilir. Bu güzel şeylerden istifadeyi men'edecek hiçbir sebep görmüyorum. Gözümle görmezsem inanmayacağım” dedi. İkisi arasında ciddi bir münâzara başladı. Evvelâ o sersem dedi:

“Padişah kimdir? Tanımam..” Sonra arkadaşı ona cevaben:

“Bir köy muhtarsız olmaz. Bir iğne ustasız olmaz; sahipsiz olmaz. Bir harf kâtipsiz olamaz, biliyorsun. Nasıl oluyor ki: Nihayetsiz derecede muntazam şu memleket Hâkimsiz olur? Ve bu kadar çok servet ki, her saatte bir Şimendifer (seneye işaretler. Evet bahar; mahzen-i erzak bir vagondur) gaipden gelir gibi kıymetli mallarla dolu gelir. Nasıl sahipsiz olur?” O sersem döndü dedi:

“Haydi padişah var; fakat benim cüz'i istifadem Ona ne zarar verebilir? Hazinesinden ne noksan eder? Hem burada hapis mapis yoktur; ceza görünmüyor.” Arkadaşı ona cevaben dedi:

“Görmüyor musun ki, **her gün bir kafil gelir, biri gider, kaybolur. Daima dolar boşanır. Bir zaman sonra şu memleket tebdil edilecek. Bu ahali başka ve daimî bir memlekete nakledilecek. Orada herkes hizmetine mukabil ya ceza, ya mükâfat görecek**” dedi. Yine o hâin sersem:

“İnanmam. Hiç mümkün müdür ki, bu memleket harab edilsin.. başka bir memlekete geç etsin” dedi. Bunun üzerine emin arkadaşı dedi:

“Oniki Suret ile sana göstereceğim ki: **Bir Mahkeme-i Kübra var, bir dâr-ı mükâfat ve ihsan ve bir dâr-ı mücâzat ve zindan var** ve bu memleket her gün bir derece boşandığı gibi bir gün gelir ki bütün boşanıp harab edilecek.”

BİRİNCİ SURET: Hiç mümkün müdür ki, böyle muhteşem bir saltanat, hüsn-ü hizmet eden **mutîlere mükâfatı ve isyan edenlere mücâzâtı** bulunmasın. Burada yok hükmündedir.

Demek başka yerde **bir Mahkeme-i Kübra vardır.**

İKİNCİ SURET: Bu gidişata, icraata bak! Nasıl en fakir, en zaîften tut, tâ herkese mükemmel, mükellef erzak veriliyor... Demek şu saltanat sahibinin pek büyük bir keremi, pek geniş bir merhameti var. Hem pek büyük izzeti, pek celâli bir haysiyeti, nâmusu vardır. Halbuki **kerem ise, in'am etmek ister. Merhamet ise, ihsansız olmaz. İzzet ise, gayret ister. Haysiyet ve nâmus ise edepsizlerin te'dibini ister. Zâlim izzetinde, mazlûm zilletinde kalıp buradan göçüp gidiyor.**

Demek bir Mahkeme-i Kübraya bırakılıyor.

ÜÇÜNCÜ SURET: Bak ne kadar âli bir hikmet, bir intizamla işler dönüyor. Hem ne kadar hakiki bir adâlet, bir mizanla muameleler görülüyor. Halbuki hikmet-i hükümet ise saltanatın cenah-ı himayesine iltica eden mültecilerin taltifini ister. **Adâlet ise, raiyyetin hukukunun muhafazasını ister;** tâ hükümetin haysiyeti, saltanatın haşmeti muhafaza edilsin.

Senin gibi **sersem, çoğu ceza görmeden buradan göçüp gidiyor.**

Demek bir Mahkeme-i Kübraya bırakılıyor.

DÖRDÜNCÜ SURET: Bak had ve hesaba gelmeyen şu sofralarda olan emsalsiz mat'ûmat (taamlar, yiyecekler) gösteriyor ki **böyle tükenmez hazineler, daimî ve istenilen her şey içinde bulunur bir dâr-ı ziyâfet ister. Hem ister ki, o ziyafetten telezzüz edenler orada devam etsinler.** Tâ zevâl ve firak ile elem çekmesinler. Çünkü **zeval-i elem, lezzet olduğu gibi, zevâl-i lezzet dahi elemidir.**

Gizli, kusursuz kemal ise; takdir edici, istihsan edici, Mâşaallah deyip, müşahede edicilerin başlarında teşhîr ister. Mahfî, nazirsiz **cemâl ise; görünmek ve görmek ister. Hem o daimî cemâl, müştak seyirci ve istihsan edicilerin devam-ı vücudlarını ister.**

Demek bir seyrangâh-ı daimîye gidiliyor.

BEŞİNCİ SURET: O misilsiz Zâtın pek büyük bir şefkati vardır. Bu padişahın sevgilisi: “Ey bizi ni'metleriyle perverde eden Sultânımız! **Bize gösterdiğin nümûnelerin ve gölgelerin asıllarını, menba'larını göster.** Bizi bu çöllerde mahvettirme. Bizi huzuruna al. Bize merhamet et. **Burada bize tattırdığın lezzet nimetlerini orada yedir.** Sana müştak ve müteşekkir şu mutî raiyyetini başı boş bırakıp idam etme” diyor ve pek çok yalvarıyor.

Mâdem, nümûnelerini göstermek için beş-altı gün seyrangâhlara bu kadar masraf ediyor, bu memleketi kurdu. Elbette, hakikî hazinelerini, kemâlâtını, hünelerini makarr-ı saltanatında öyle bir tarzda gösterecek, öyle seyrangâhlar açacak ki, akılları hayrette bırakacak.

Demek bu meydan-ı imtihanda olanlar, başı boş değiller; saadet sarayları ve zindanlar onları bekliyorlar.

ALTINCI SURET: Böyle bir saltanat, kendisine lâyük bir raiyyet ister. Halbuki, görüyorsun, bütün raiyyet bu misâfirhanede toplanmışlar. **Misâfirhane ise her gün dolar, boşanır. Giden gelmez, gelen gider.** İşte şu meşherlerin arkasında daimî saraylar, müstemir meskenler, şu nümûnelerin ve sûretlerin hâlis ve yüksek asıllarıyla dolu bağ ve hazineler vardır.

Demek burada çabalamak onlar içindir. Şurada çalıştırır: orada ücret verir. Herkesin istidâdına göre orada bir saadeti var.

YEDİNCİ SURET: İşte bak!.. Her yerde, her köşede, müteaddit fotoğraflar kurulmuş, sûret alıyorlar. Her yerde müteaddit kâtipler oturmuşlar, bir şeyler yazıyorlar. **Her şey'i kaydediyorlar.** O zat emretmiş ki; mülkünde cereyan eden bütün muamele ve işler zaptedilsin. **Hem benî-beşerin kuvve-i hâfizaları, ağaçların meyveleri, meyvelerin çekirdekleri, tohumları; elbette bir Hâfıza-i Kübrâyı, bir defter-i ekberi, bir levh-i mahfûz-u âzamı ihsas eder, iş'ar eder ve isbat eder.** Demek oluyor ki; O zat-ı Muazzam bütün hâdisatı kaydettirir, sûretini alır. İşte, **şu dikkatli hıfz ve muhâfaza, elbette bir muhâsebe içindir.**

Demek, bir Mahkeme-i Kübrâya bırakılıyor.

SEKİZİNCİ SURET: Bak, mükerrer va'd ediyor ve şiddetli tehdid ediyor ki: "Sizleri oradan alıp, makarr-ı saltanatıma getireceğim ve **mutîleri mes'ûd, âsîleri mahbus edeceğim. O muvakkat yeri harab edip, müebbed sarayları, zindanları hâvi diğer bir memleket kuracağım.**" Hem o vaad ettiği şeyler O'na gayet rahattır. Va'dinde durmamak ise, izzet-i iktidarına gayet zıttır.

Demek bir Mahkeme-i Kübrâ, bir saadet-i uzmâ vardır.

DOKUZUNCU SURET: Şu meydan-ı imtihanda binalar muvakkattırlar. Sonra **daimî saraylara tebdil edilecek.** Bu yerler değişecekler. Çünkü: Eserleriyle azameti anlaşılan şu muhteşem, zevalsiz saltanat; böyle geçici, devamsız, bîkarar, ehemmiyetsiz, mütegayyir, bekasız, nâkis, tekemmülsüz umûrlar üzerinde kurulmaz, durulmaz...

Demek, bir diyâr-ı âher var; elbette o makarra gidilecektir.

ONUNCU SURET: Bak, **sinema perdeleri gibi her saat başka bir âlem gösterir.** Başka bir şekil alır. Buna dikkat et ki; o kadar karışık, sür'atli, kesretli, hakikî perdeler içinde ne kadar mükemmel bir intizam vardır ki, herşey yerli yerine konuluyor. (Değişen perdeler, manzaralar, fasl-ı baharın başlangıcından, yazın sonuna kadar Kadîr-i Zülcelâl'in, Hakîm-i Zülcemâlin kemâl-i intizam ile değiştirdiği ve kemal-i rahmet ile tazelandirdiği ve birbiri arkasında gönderdiği mevcûdât-ı bahariye tabakatına ve erzak-ı hayvaniye ve insaniyeye medar olan taamlara işaretir.) Demek, bize görünmeyen o padişahın çok büyük mu'cizeleri vardır.

Ey sersem! Sen diyorsun: "Nasıl bu koca memleket tahrib edilip, başka yere kurulacak?"

İşte görüyorsun ki: Her saat, senin aklın kabul etmediği o tebdil-i diyar gibi çok inkılâblar, tebdiller oluyor. Bu görünen süratli içtimalar, dağılmalar, teşkiller, tahribler içinde başka bir maksat var...

Demek bu ihtilâfât; bir saadet-i uzmâ, bir Mahkeme-i Kübrâ, bilmediğimiz ulvî gayeler içindir.

ONBİRİNCİ SURET: Onun hikmetinden daha ekmel bir hikmet ve merhametinden daha eşmel bir merhamet ve adaletinden daha ecell bir adâlet olamaz ve tasavvur edilemez. Eğer faraza, **daire-i memleketinde daimî menziller, âli mekânlar, sabit makamlar, bâki meskenler, mukîm ahali, mes'ud raiyyeti bulunmazsa:** Şu hikmet, inâyet, merhamet, adâletin hakikatlarına şu bekasız memleket mazhar olamadığı malûm ve onlara mazhar olacak, başka yerler de bulunmazsa; o vakit gündüz ortasında güneşin ışığını gördüğümüz halde güneşi inkâr etmek derecesinde bir ahmaklıkla, şu **gözümüz önündeki hikmeti inkâr etmek** ve şu gördüğümüz **merhameti inkâr etmek** ve şu pek kuvvetli işârâtı görünen **adaleti inkâr etmek lâzımdır.**

Demek, bu diyardan başka bir diyar vardır. Onda bir Mahkeme-i Kübra vardır ki; tâ şu merhamet ve hikmet ve inâyet ve adâlet tamamen tezâhür etsin.

ONİKİNCİ SURET: Bak, Yâver-i Ekrem, Ferman-ı A'zamı ahaliye bildiriyor ve diyor ki: "**Hazırlanınız; başka, daimî bir memlekete gideceksiniz. Öyle bir memleket ki, bu memleket ona nisbeten bir zindan hükmündedir.** Pâdişahımızın makarr-ı saltanatına gidip merhametine,

ihsanlarına mazhar olacaksınız. Eğer güzelce bu fermanı dinleyip, itaat etseniz... Yoksa isyan edip dinlemezeniz, müthiş zindanlara atılacaksınız” gibi tebligatta bulunuyor.

Sen de görüyorsun ki: O Ferman-ı A’zamda öyle i’caz-kâr bir turra vardır ki, hiçbir veçhile kabil-i taklit değil. Senin gibi sersemlerden başka herkes; o ferman, pâdişahın fermanı olduğunu kat’î bilir ve o parlak Yâver-i Ekremde öyle nişanlar var ki, senin gibi körlerden başka herkes o Zâtı, pâdişahın pek doğru tercümân-ı evâmiri olduğunu yakînen anlar.

Elhâsıl: İnsanın ebede uzanmış emelleri ve kâinatı ihâta etmiş efkârları ve ebedî saadetlerinin envana yayılmış arzuları gösterir ki: Bu insan ebed için halk edilmiş ve ebede gidecektir. Bu dünya ona bir misafirhanedir ve âhiretine bir intizar (bekleme) salonudur.

Şu fâni mevcûdatın ehemmiyetsiz ve az yaşamasına bakılsa âhiret görünür.

İhsanı ihsan eden ve ni’meti ni’met eden bir âlem-i bâkîde bir hayat-ı bâkiye var. Ve olacaktır.

Madem Ezelî, Ebedî bir Allah var; âhiret vardır.

Ecel ve kabir insanı beklediği gibi, Cennet ve Cehennem de insanı bekliyor ve gözlüyor.

İnsan ise, fânîde, bâkiye yol bulur.

Ba’su Ba’del Mevt (Ölümden sonra diriliş)

Bahar mevsiminde cennet hürileri tarzında bütün ağaçları sündüs-misâl libaslar giydirip, çiçek ve meyvelerin cevherleriyle süslendirip, hizmetkâr ederek onların lâtif elleri olan dallarıyla, **çeşit çeşit en tatlı, en sanatlı meyveleri bize takdim etmek; hem, zehirli bir sineğin eliyle şifâli en tatlı balı bize yedirmek; hem, rahmetin büyük bir hazinesini küçük bir çekirdek içinde bizim için saklamak** ne kadar cemil bir kerem, ne kadar lâtif bir rahmet eseri olduğu bedâhaten anlaşılır.

Evet, baharımızda yer yüzünü bir mahşer eden, yüzbin haşir nümûnelerini îcad eden Kadîr-i Mutlaka, Cennetin îcadı nasıl ağır olabilir!

Hem, insan ve bazı canavarlardan başka, Güneş ve Ay ve Arzdan tut, tâ en küçük mahlûka kadar herşey kemâl-i dikkatle vazifesine çalışması, zerrece haddinden tecavüz etmemesi, bir azîm heybet tahtında umumî bir itaat bulunması; büyük bir celâl ve izzet sahibinin emriyle hareket ettiklerini gösteriyor.

Nihayetsiz celâl ve izzet, edepsizlerin te’dibini ister. Nihayetsiz kerem, nihayetsiz ikram ister. Nihayetsiz rahmet; kendine lâyük ihsan ister. Halbuki şu fâni dünyada ve kısa ömürde, denizden bir damla gibi milyonlar cüz’den ancak bir cüz’ü yerleşir ve tecelli eder. Demek o kereme lâyük ve o rahmete şayeste bir dar-ı saadet olacaktır.

Hem o Celâl ve İzzete uygun bir dar-ı mücâzat olacaktır. Çünkü: **Ekseriya zâlim izzetinde, mazlûm zilletinde kalıp, buradan göçüp gidiyorlar. Demek bir Mahkeme-i Kübraya bırakılıyor, tehir ediliyor. Yoksa, bakılmıyor değil. Bazen dünyada dahi ceza verir. Âsi ve mütemerrid (inatçı) kavimlere gelen azablar gösteriyor ki: İnsan başı boş değil. Bir celâl ve gayret sillesine her vakit mâruzdur.**

Mevt-i dünya ve kıyâmet kopması ise: Bir anda bir seyyâre veya kuyruklu yıldızın emr-i Rabbânî ile Küremize, misafirhânemize çarpması; bu hânemizi harab edebilir. “Kün” emrine veya “Mihverinden çık” hitabına mazhar olunca, şu dünya sekerata başlar. **Yıldızlar çarpışacak, ecramlar dalgalanacak, nihayetsiz feza-yı âlemde milyonlar gülleleri küreler gibi büyük topların müthiş sadaları gibi vâveylâya başlar. Birbirine çarpışarak kıvılcımlar saçarak, dağlar uçarak, denizler yanarak, yeryüzü düzlenecek.**

Haşirde, ruhların cesedlere gelmesi var. Hem, cesedlerin ihyası var. Hem, cesedlerin inşası var.

Cesedlerin def’aten inşasının misali; bahar mevsiminde birkaç gün zarfında nev-i beşerin umumundan bin derece ziyade olan **umum ağaçların bütün yaprakları, evvelki baharın aynı gibi birden mükemmel bir sûrette inşaları ve yine umum ağaçların umum çiçekleri ve meyveleri ve yaprakları, geçmiş baharın mahsulâtı gibi, şimşek gibi bir sür’atle îcadları; hem o baharın mebdelerinde olan hadsiz tohumcukların, çekirdeklerin, köklerin, birden beraber intibahları ve inkişafı ve ihyâları; hem, kemiklerden ibaret olarak ayakta duran emvat gibi bütün ağaçların cenazeleri bir emir ile def’aten “Ba’su Ba’del Mevt”e mazhariyetleri ve neşirleri; hem küçük hayvan tâifelerinin hadsiz efratlarının gayet derecede san’atlı bir sûrette ihyâları; hem, bilhassa sinekler kabîlelerinin haşirleri, insanoğlunun Âdem zamanından beri gelen umum efradından fazla olduğu halde, her**

baharda sâir kabileler ile beraber birkaç gün zarfında inşaları ve ihyâları, haşirleri; elbette Kıyâmette insan cesedlerinin inşasına bir misal değil, belki binler misaldirler.

Evet, **dünya dârü'l-hikmet ve âhiret dârü'l-kudret** olduğundan; dünyada Hakîm, Mürettib, Müdebbir, Mürebbi gibi çok isimlerin iktizasıyla, dünyada îcad-ı eşya bir derece tedricî ve zaman ile olması; Hikmet-i Rabbâniyenin muktezası olmuş. **Âhirette ise, hikmetten ziyade kudret ve rahmetin tezahürleri için maddeye ve müddete ve zamana ve beklemeye ihtiyaç bırakmadan birden eşya inşa ediliyor.**

Cesed ruh ile kaimdir. Öyle ise; ruh, onun ile kaim değildir. Cesed istediği gibi dağılıp toplansın; ruhun istiklâliyetine hâlel vermez. Şimdi âlem-i melekût ve ervahta; ölmüş, vefat etmiş insanların ervâhı, pek çok kesretle vardır ve **bizimle münasebettardırlar. Mânevî hediyyelerimiz onlara gidiyor. Onların nûranî feyizleri de bizlere geliyor.**

İnsan öldükten sonra esaslı bir ciheti bâkidir. O esas ise ruhtur. Ruh ise, tahrib ve inhilâlê mârûz değil. Çünkü: Basittir; vahdeti var. **Ruh, katiyen bâkidir. Koca bir ağacın bir derece ruha benziyen programını ve kanun-u teşekkülâtını, bir nokta gibi en küçük çekirdekte dercedip muhafaza eden bir Zât-ı Hakîm-i Zülcelâl, bir Zât-ı Hafîz-ı bîzeval hakkında: “Vefat edenlerin ruhlarını nasıl muhafaza eder.” denilir mi?**

Dünya, öldükten sonra âhiret olarak diriltilecektir. Dünya harab edildikten sonra, o dünyayı yapan Zat, yine daha güzel bir surette onu tâmir edecek, âhiretten bir menzil yapacaktır.

Vaktaki meclis-i imtihan kapandı. Tecrübe vakti bitti, esmâ-i hüsnâ hükmünü icra etti. Kalem-i kader, mektûbatını tamamiyle yazdı. Kudret, nukuş-u san'atını tekmil etti. Mevcudat, vezaifini ifa etti. Mahlûkat, hizmetlerini bitirdi. Herşey, mânasını ifade etti. Dünya, âhiret fidanlarını yetiştirdi.

O Sâni-i Zülcelâl, kâinatı zevalden kurtarmak ve ebedileştirmek için elbette kıyâmeti koparacak ve tasfiye edecek. İşte şu tasfiyenin neticesinde cehennem, ebedî ve dehşetli bir suret alıp, taifeleri **“Ey suçlular! Ayrılın bu gün!”** tehdidine mazhar olacak. Cennet; ebedî, haşmetli bir suret giyerek ehil ve ashâbı **“Size selâm olsun! Tertemiz oldunuz. Haydi ebedî kalmak üzere buraya girin.”** hitabına mazhar olacak.

- **Gidiş nereye?** (Mehmet Şevket Eygi)

Yakın bir tarihte güneşte kopacak elektromanyetik fırtınalar sebebiyle dünyanın elektrikli ve elektronik sistemleri bozulacak, hayat felce uğrayacaktır.

Üçüncü büyük savaşta nükleer silahların kullanılması kuvvetle mümkündür.

Kimyasal silahlar kullanılacaktır.

Biyolojik silahlar kullanılacak, mikrop savaşları yapılacaktır.

Bin dört yüz yıl önce haber verilmiş olduğu üzere **kızıl yangınlar olacaktır.**

Bazı yerlerde **yer batması, toprak çökmesi** olacaktır.

Zulüm ve küfür rejimleri çökecektir.

İslam dünyası büyük acılar çekecek, büyük kayıplar verecektir.

Papalık ve Katoliklik dini büyük darbeler yiyecektir.

Son Papa, Roma'yı ağlaya ağlaya terk edecektir.

İstanbul tehlikededir. Yaklaşan büyük zelzele... Beni Asfar'ın şehri ele geçirmesi...

Mehdi hilafeti kurulduktan sonra şehir, savaşız olarak Müslümanlara iade edilecektir.

Modern Sodom Gomore'ler helak olacaktır.

Mânen kuvvetli hadislerle zuhuru haber verilen **âhir zaman Mehdisi zuhur edecektir.**

Nüzulü yüz küsur hadisle bildirilmiş **İsa aleyhisselam nüzul edecektir.**

Büyük Deccal öldürülecektir.

Korkunç hadiselerden sonra, büyük savaşlardan sonra, büyük kıyımlardan ve kayıplardan sonra, **büyük tahribattan sonra Mehdi'nin yedi yıllık Altın Çağı başlayacaktır.**

Kur'an Sünnet Şeriat ahkamı uygulanacaktır.

Hıristiyanların hemen hemen hepsi Müslüman olacaktır.

- **Üçüncü Dünya Savaşı** (M Ali Bulut)

Peygamberimiz (sav), kendi bi'setini (peygamber olarak gönderilişi) ilk kıyamet alameti olarak ifade etmiştir. **İslam'ın hilafet saltanatının bin yıl süreceğini**, ümmetinin ise **bin beş yüz yıldan fazla yaşamayacağını** da bildirmiştir hadislerinde. Hilafetin aynı zamanda saltanatı da uhdesinde bulundurduğu zamanlar tamı tamına bin yıl olmuştur.

Resulullah, bize insanlığın en son ve en büyük savaşından da söz eder. Ona **'Yavumül Melhame'** (canın cana girdiği, etlerin birebirine geçtiği) der. Bununda **Amik** ve **Mercidabık** (A'maka ve Dabika) ovalarında gerçekleşeceğini, savaşın arkasındaki gerçek muharrikin Yahudiler olacağını haber verir (*Müslim*).

Nitekim Kur'an-ı Kerim de **Yahudilere iki kere yeryüzünde fitne çıkarabilme gücü verileceğini**, bunlardan ilkinin cezalandırıldığını, ikincisinin zamanın geldiğinde de onlara son bir darbe vurulacağını haber verir. Ancak Kur'an, ikincisine, **"ikinci"** demez, **"Va'dul-Ahireti"** der. Yani **"iki kere yeryüzünde fesad çıkaracaksınız, ikinci fesadınızın zamanı geldiğinde..."** demek yerine **"Ahiret vadi geldiğinde, yani kıyametin kopması zamanı geldiğinde..."** diye bir ifade kullanır. Böylece **Yahudiler ile Müslümanlar arasında yaşanacak büyük melhamenin aynı zamanda insanlığın sonunu getireceğini haber verir.** (*İsra, 3-7*)

Nitekim yukarıda bahsi geçen hadisi yorumlayan birçok âlim, o savaşın ardından başlayacak **büyük savaşta insanlığın, beşte dört nüfusunu kaybedeceğini** haber verirler. Rivayetlere bakılırsa bu büyük ve çetin savaşın devam ettiği süreçte beklenen Mehdi **"Savaşçı Mehdi"** ortaya çıkacak. Dünya tam bir herc ü merc içinde iken, Hristiyanların içinden çıkacak büyük bir ruhani kesim, Müslümanların safında yer alacak ve Deccal ordularını yenerek, tam bir hükümrانlık elde edecekler. Hadislerde **"Hz İsa gelir Mehdi'ye iktida eder"** diye ifade edilen şey, bu şekilde tecelli eder. (Şu anda iki Amerika (iki batı) var. Birisi, Neoconların ve Evanceliklerin idaresinde küresel sermayeyi de kullanan İsrail'e hizmet eden Batı, diğeri New York merkezli ve Hıristiyanlıktan gelen vicdanı ve şefkati özünde barındıran öteki batı. Kur'an'a iktida edecek batı budur.)

Yukarıda bahsi geçen hadisi (Müslim rivayeti hadis), birçok ehli keşif kendince tevil etmişlerdir. Anadolu'nun veli kullarından **Gürbüz Baba'nın** (1933-2004) tevil: **"İsrail Suriye'yi almadıkça Mehdi çıkmayacak.** İsrail Suriye'ye vuracak. Suriyeliler Türkiye'ye kaçacak. Savaşta İsrail Medine'yi de bombalayacak. Filistin ve Lübnan'da çok kayıp verilecek. Türkiye'yi de vuracaklar. Daha sonra **İsrail Hatay'dan vuracak.** Amik ovası kan gölüne dönecek. Türkiye'den insanlar **"biz de Yahudi'yi ülkemizden çıkaralım"** deyip orada toplanacaklar. **Bu sırada Yunan Türkiye'nin batısını vuracak.** Amik ovasındaki Türklerin bir kısmı geri dönecekler. Bir kısmı ise orada kalıp Yahudileri yok etmek için savaşacaklar.

Türkler bu savaşın başında yenilecekler. Afganistan ve Türki devletlerden askerler gelip Mehdi'ye yardım edecekler. İstanbul bu savaşta işgal edildiği için İstanbul Mehdi tarafından anlaşma yoluyla yeniden geri alınacak."

Şeyh Abdullah Dağıstani, bu hadiste geçen **Beni Asfar'ı** Rusya olarak isimlendiriyor ve savaşın da **"Türkiye'nin bir şey yapması"**yla başlayacağını haber veriyor.

Yine aynı rivayetlerde, **"Avrupa Türkiye'nin yanında yer aldıkça savaş çıkmayacak, ancak Avrupa sonradan Türkiye'nin arkasından çekilecek ve savaş başlayacak"** denilmiş...

Abdullah Gürbüz Baba'ya göre Amik ovasında Türkiye ile savaşacak olan asıl düşman Yahudilerdir. **"Ancak bunlar İsrail mi, yoksa ABD ya da BM yahut Rusya mı olacağını göreceğiz."** der. Bu coğrafyada en az on devlet yıkılacak veya parçalara ayrılacaktır. Ta ki İsrail **'büyük israil'i** (**Arzı mevudda Dünya kiralığını**) kurabilsin. Bunlar, Lübnan, Filistin, Mısır, Ürdün, Suriye, Irak, Kuveyt (Katar Bahreyen ve Emirlikler'i de bunun içinde sayalım) İran ve Türkiye'dir.

Üçüncü dünya harbi dünyanın her bir tarafını ateşe verecek ve büyük ihtimalle atom bombaları da işin içine gireceği için insanlığın beşte dördü yok olacak... **Sonra mehdi ve Mesih işbirliği ile dünya yeniden kurulacak ve kurtla kuzu 40 yıl birlikte yaşayacak.** İyiler son bir kere kötülere galebe eder ve dünya, nasıl ki daha önce tam bir adaletsizlik ve zulüm ile istila edilmiş idiyse bu kere de **hakiki bir adaletle kırk yıl idare olunur.** Böylece, inananlar, **"eğer insanlık, Allah'ın insanlardan beklediği hal üzere olsalardı nasıl bir dünyada yaşayacaklardı"** onun güzel bir örneğini sergileyecekler. Bu da en fazla kırk senelik bir zaman dilimidir.

Ve sonra tam anlamıyla kıyamet çağına girilecek. 1506'da inanlara karşı tüm dünyada müthiş bir intikam ve tehdit çağı başlayacak. İnananlar süreک avı yapar gibi avlanacak. Doğudan ve batıdan **yecüc mecüc** fitnessi doğar tüm müminler yok edilirler ve kıyamet kâfirlerin başına patlar...